

mangler Mandskab, at faa forhyret andre Arbejdere end dem, der anvises fra disse Konsulater. I Hamborg har vor Generalkonsul gjort et overordentlig stort Arbejde for at faa noget fast etableret; han har haft Skuffelser, det er mig bekendt, men jeg er overbevist om, at han har indhøstet et stort Materiale at bygge paa med Hensyn til Ordningen af dette Forhold for Fremtiden. Da det her drejer sig ikke alene om at skaffe Landsmænd i fremmede Havne Beskæftigelse, men ogsaa om at spare Statskassen for store Beløb i Hjemsendelsesomkostninger for de Søfolk, der gaar derude og har opbrugt alle deres Midler og derfor maa hjemsendes for offentlig Regning, vil jeg gaa ud fra, at dette Spørgsmaal har en saadan Interesse for den højtærede Minister, at han vil sætte en Undersøgelse i Gang, gaaende ud paa at faa etableret faste, gode og naturlige Forhold paa dette Omraade gennem vore Konsulater, saaledes at vore ledige Søfolk i Udlandet kan have Sikkerhed for at blive beskæftiget i danske Skibe, som anløber og mangler Mandskab. Jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag til Godkendelse, idet jeg bemærker, at det i Henhold til Oplysninger, der foreligger, allerede er ratificeret af Finland, Norge, Sverige, Bulgarien og Estland. For øvrigt skal jeg ikke komme nærmere ind paa Sagen, dels fordi jeg tidligere under Sømandslovens Behandling har behandlet Spørgsmaalet, og dels fordi der i Øjeblikket paa dette Omraade eksisterer meget gode Forhold i al Almindelighed.

Den anden Konvention, jeg skal omtale, angaar Erstatning for Arbejdsløshed i Tilfælde af Skibsforlis. Denne Konvention fik, da den sidst var til Behandling her, den 20. April 1921, en helt igennem særdeles velvillig Behandling fra alle Sider. Den ledsagedes da af et Lovforslag, der fastsatte en Erstatning svarende til den for Rejsen aftalte daglige Hyre, og denne Form for Lovforslaget var anbefalet af et af Handelsministeriet nedsat Udvalg af Arbejdsgivere og Arbejdere. Det bestemtes i Ratifikationsforslaget ligesom ogsaa i det Lovforslag, der da fulgte med, at den Arbejdsløshedsunderstøttelse, Søarbejdere eller de paa det forliste Skib ombordværende skulde have, naar Skibet forliste, ikke maatte dreje over 2 Maaneder. Vi har i den nuværende Sømandslov, der vedtoges 1923, altsaa er vedtaget senere end dette, trods et fra det nedsatte Udvalg enstemmigt udtalt Ønske faaet en Bestemmelse, som fastsætter et Maksimum af to Maaneder for Officerer i Tilfælde af Skibsforlis og kun een Maaned for Mandskabet, naar Forliset sker i Ud-

landet. Jeg udtalte, da vi havde Sømandsloven til Behandling, at det var ganske urimeligt, at Officerer og Mandskab skulde stilles forskelligt med Hensyn til den Arbejdsløshedsunderstøttelse, der skulde tildeles dem i Tilfælde af Skibsforlis, jeg mente, det vilde være rimeligere at sætte det til 2 Maaneder for begge Parter. Dette har man ogsaa her i Salen udtalt Sympati for i 1921, da denne Konvention var til Behandling. Vi naaede ikke saa vidt at faa det ændret i Sømandsloven, men jeg gaar ud fra, at der nu er Haab om, at der kan opnaas Enighed om at fastsætte to Maaneder saavel for Officerer som for Mandskab. I det Lovforslag, som da forelaa, fandtes ikke den Bestemmelse, som staar i Sømandsloven, at Erstatningen for Arbejdsløshed skulde træde i Kraft i Tilfælde af, at Skibsforliset skete i Udlandet; der stod i dette Lovforslag, at Erstatning for Arbejdsløshed skulde betales i Tilfælde af, at Forliset var sket i de indre Farvande. „De indre Farvande“ er, saa vidt jeg kan skønne, ikke noget overordentlig omfattende Udtryk; de Farvande, hvor Forlis i Almindelighed sker, kan ikke betegnes som „indre Farvande“. Jeg vil udtale Haabet om, at et eventuelt Lovforslag fra Erhvervsministeriet vedrørende denne Sag — jeg gaar ud fra, at et saadant vil blive fremsat, hvis Konventionen vedtages — maa komme til at indeholde Bestemmelser paa dette Omraade, der er ganske klare og tydelige, og som ikke tilader nogen Tvivl, Bestemmelser, der sikrer Søens Arbejdere og i det hele taget dem, som er beskæftiget om Bord paa Skibe, en Arbejdsløshedsunderstøttelse i Tilfælde af Skibets Forlis, drejende for alle Tilfælde, som maatte finde Sted.

Jeg anbefaler Ratifikationen, der er gennemført i Bulgarien og Estland.

Endelig foreligger der en tredje Konvention angaaende tvungent Lægetilsyn med Børn og unge Mennesker beskæftigede om Bord paa Skibe. Denne Konvention har ikke været forelagt før her i Tinget; hvis den gennemføres, vil den ikke kræve nogen særlig Lov, da Regeringen i Sømandsloven har Hjemmel til at foreskrive Lægeundersøgelse af Skibsmandskab. Vedtagelsen af Ratifikationen er saaledes en rent formel Handling, idet det ikke behøver at influere paa, hvorledes dette Forhold ordnes i Fremtiden. Da vi for Tiden gennem vor Lovgivning har en Bestemmelse, som gaar ud paa, at de unge Mennesker, som anbringes i Lære, i Forvejen skal være underkastet et Lægetilsyn, vil jeg gaa ud fra, at der heller ikke vil være noget i Vejen for at gennemføre